

Nicolae Breban - trimis in fata justitiei.

BUCURESTI - 12 aprilie 2011 ora 12:11

Comunicat tip General in Administratie Publica, Educatie / Cultura, Politic

Nicolae Breban – trimis în fața justiției.

••• Nu, stimati domni si "anchetatori" sau jurnalisti, nu am fost in nici un fel "colaborator" si nici macar "victima" a trecutului regim, ci pur si simplu un curajos - si poate "iresponsabil", in ochii multora, atunci - contestatar si, cu adevarat, inamic public declarat al noii dictaturi personale a lui Ceausescu, instalata in vara lui '72 sub numele de "mica revolutie culturala" in presa occidentalala, dovada protestele mele in ziarele franceze si germane si demisia mea categorica din "functiile" mele!

Nicolae Breban, Nicolae Manolescu

••• Iata, cateva din "colaborarile" lui Breban cu... nu stiu cine! Oare jurnalistii nabadaiosi de azi isi dau seama ca prezinta unele dintre aceste nume si fapte unor insi care nu au trait acele vremuri teribile, infriicate si umilitoare la extrem, momente si ani in care unii dintre noi incercam nu numai sa supravietuim, dar si sa reinsufletim, sa dam o noua fata, valoare, precum si o minima demnitate literaturii si culturii romane, dupa anii sufocanti si criminali ai stalinismului?! Anii dusmanosi si distrugatori ai traditiei si valorilor comunitatii noastre, ani ai minciunii si ai grosolanei propagande bolsevice, in care au fost calomniate, murdarite nume de ctitori ai culturii,

ca Titu Maiorescu, Iorga sau Eugen Lovinescu, arestati sau exclusi din activitatea lor exemplara, insi ca V. Voiculescu, Lucian Blaga si G. Calinescu?! Nume pe care, impreuna cu scrierile lor, generatia noastra, zisa "saizeci", i-a repus in drepturi, la loc de cinste!! Iata, domnii mei, pentru ce "fapte" este trimis Nicolae Breban in judecata! Vi se pare ca... s-a schimbat ceva in "noua noastra Romania"? Coruptia grosolană a unor functionari publici, platiti cu salarii grase, functionari care, dupa ce "voteaza", in "consiliu", se grabesc sa arunce ziarelor si agentilor de presa un nume, un autor, aflat in totala necunostinta de cauza, fara sa-l invite sau sa-l intrebe, aruncandu-i numele si opera de o viata (circa 15.000 de pagini din care s-au hrani in putine generatii de lectori si mii si mii de cetateni romani din toate straturile sociale!) in forfota si tumultul nu totdeauna foarte curat al vietii publice si al presei "de informatii". Sau, nu cumva mai degraba, de "scandal"?! La sfarsitul lunii Iunie 1977, peste intreaga Romania aflata sub dictatura triumfalista a lui Ceausescu s-a abatut un val de noroi mediatic ce izvora abundant dintr-o plenara a Comitetului Central al Partidului, in care - un caz unic intr-o jumata de secol de putere comunista - era atacat grosolan un scriitor si un roman: N. Breban si Bunavestire. (Alaturi de Breban era numit ca "dusman" si Paul Goma, si in treacat erau amintiti si I. Negoitescu si N. Manolescu, "complici ideologici"!) Atac imund, proferat cu spume la gura de Titus Popovici, preluat aidoma de intreaga presa de partid si, in buna masura, de cea literara din intreaga tara. Si inca o data Breban si intreaga sa literatura erau tintuiti la stalpul infamiei, autorul era "inca o data", dupa 1972, scos din manualele scolare si biblioteci, interzis de a fi citat si mentionat in articole critice, pe scurt: aruncat inca o data haitei publice de unde apar aproape totdeauna sacali si coioti murdari, literati sau nu, bucurosi de a se arunca asupra "prazii!" Dupa treizeci si ceva de ani, in aceeasi tara doritoare de a fi tratata ca o comunitate nationala demna si democratica, mandra de data aceasta de a fi "de cealalta parte", membra NATO si a Uniunii Europene, se intampla aproape acelasi lucru: fara nici o decizie judiciara, fara ca autorul, acelasi N. Breban, sa fie informat si ascultat, el este aruncat "haitei jurnalistice" nationale care titreaza iute, grabita si cam grosolan dupa parerea noastra, ca "Breban a fost colaborator al securitatii". Fară nici o indoiala, fară nici o probă reală, materială sau de marturie oculară, după cîteva discutii telefonice cu un general de securitate, în care se aduce vorba despre unii dizidenti, Goma și Tudoran, sau despre un intelligent cronicar de radio de la Europa Libera, Monica Lovinescu. Din nou intreaga presa nationala libera se revarsă zgomotos si abundant asupra scriitorului si asupra operei sale, fară sa tina in nici un fel seama ca se pune in discutie mai mult decat persoana unui creator de prima marime si opera sa, voluminoasa, care, orice s-ar spune, a creat o noua viziune a romanului romanesc, dar se incrimineaza insasi capacitatea spiritului creator national apt de a se apara si de a crea valoare in momente de mare si teribila criza politica si istorica. Nemaivorbind de faptul ca intregul prestigiu moral al scriitorului, demnitatea si suportul sau psihic sunt terfelite in vazul lumii, oferite unui public larg, doritor de senzatii si intr-o "noua lume"

in care foamea de colportaj ieftin s-a instalat fara drept de apel si in care valoare a devenit pur si simplu "ceea ce se vinde"! "A fost colaborator" se titreaza categoric pe paginile multor ziare si in titlurile multor Agentii de "informatii", dupa "surse de la CNSAS", fara sa-i treaca nimanui prin cap ca o stire, de oriunde ar veni, trebuie verificata si ca unele "mari cotidiene", cu pretentii de veracitate si pestigiu ar trebui sa proceada la propriile lor anchete. (E adevarat ca, fiind in Spania, in aceasta iarna, unde o insotesc, ca de fiecare data, pe soția mea, Cristina, care sufera de o boala grava auto-imuna, sclerodermie, si trebuie sa fuga in fiecare an de frigul din Europa centrala, am primit cateva telefoane de la unele ziare si agentii de informatie care au reprodus cam ce am spus eu, in fuga!) Nu, stimati domni si "anchetatori" sau jurnalisti, nu am fost in nici un fel "colaborator" si nici macar "victima" a trecutului regim, ci pur si simplu un curajos - si poate "iresponsabil", in ochii multora, atunci - contestatar si, cu adevarat, inamic public si declarat al noii dictaturi personale a lui Ceausescu, instalata in vara lui '72 sub numele de "mica revolutie culturala" in presa occidentalala, dovada protestele mele in ziarele franceze si germane si demisia mea categorica din "functiile" mele ! (Nota bene: eram membru de partid de vreo trei ani, apoi membru supleant CC, functie pur onorifica, fara retributie baneasca si fara nici un fel de putere executiva, eram redactor sef al revistei Romania literara, de unde primeam singurul meu salariu! Dupa demisia si protestul meu politic fata de seful politic al Romaniei, care in acei ani se bucura de relatii internationale extraordinare si de o adevarata, ciudata, e drept, stima politica in lumea libera, la intoarcerea mea curajoasa in tara, in anul '72, Aprilie, la Congresul Scriitorilor unde nu am fost primit - si nimeni, absolut nimeni nu a protestat, oare in Polonia sau Ungaria s-ar fi intamplat la fel?! - timp de 18 ani (da, opt-sprezece ani!) nu am avut nici un fel de venit cat de cat fix, iar timp de trei ani nu am avut nici unde locui, pana cand, speriat de un interviu radical dat de mine intr-un mare ziar din Suedia, "tovarasii" l-au evacuat pe colonelul de securitate care occupa abuziv apartamentul din str. Luterana, proprietate personala a parintilor mei!). Cine citeste azi acel, succint si deja "celebru", dialog al meu cu generalul de securitate Pletita, poate ca are impresia ca stateam la taciale relaxati la telefon sau la o cafea, cum s-ar intampla azi, in libertate sociala, un dialog intre un scriitor de varf si un politist. Ei bine, nu era deloc asa: eram, in ce priveste "reatia" mea cu acest general, dupa doua penibile anchete de securitate, care au durat ore intregi, Plesita aflandu-se in fruntea unei comisii de colonei, in cladirea ministerului MAI. Anchete prilejuite de nelinistea "organelor" in legatura cu soarta mansucrisului voluminos al romanului meu Bunavestire (ce continea circa 2000 de observatii ale cenzurii!) si care era, dupa vreo trei ani de asteptare, refuzat de doua edituri bucurestene: Cartea Romaneasca, director Marin Preda, si Eminescu", director V. Rapeanu - despre care "tovarasii" aveau "informatii" ca l-am trimis in Suedia. Manuscris confiscat la granita, pe bancheta masinii prietenului meu, editorul suedez Rene Coeckelberghs; si, a doua oara, o alta ancheta iscata de "informatia" reala, e drept, ca as fi trimis acelasi manucris prin "cineva", tot in Suedia. Dupa prima

ancheta, umilitoare si extrem de incisiva a sus-numitilor colonei - era prezent si colonelul, viitorul general, Tabacaru, mai traieste oare? - mi s-a inapoiat, cu scuze, manuscrisul vuominoz al romanului, cu rugamintea sa explic pe o singura coala de hartie "motivele" pentru care l-am incredintat unui editor strain. (?) Si, repet a suta oara: aceasta explicatie sau declaratie, cum vreti s-o numiti - in care declaram ca sunt proprietarul acestui text si l-am dat doar spre consultare unui editor prieten - este singura foaie scrisa de mana mea, "olografa", pe care eu, autorul si omul care sunt, a incredintat-o vreodata securitatii comuniste in lungile si furtunoasele decenii pe care le-am trait, eu, scriitorii si artistii romani, ca si intreaga suflare romaneasca. A, se spune ca am "turnat", verbal bineintele, si am dat "informatii" despre Goma, Tudoran, Eugen Ionescu si Monica Lovinescu? Probabil ca am vorbit despre aceste persoane publice cand eram sicanat sau asaltat la telefon de Plesita (pe care l-am intalnit de doua ori in cladirea ministerului unde functiona si o data in curtea Uniunii Scriitorilor, cand l-am rugat sa-l elibereze pe criticul I. Negoitescu, arestat de doua zile!) sau de alti ofiteri de politie, mai ales la unele intoarceri sau plecari in strainatate, cum li se intampla nu putinor colegi de-al meu. Sicanati si presati, bietii de ei, cu zecile, sa dea declaratii despre ce au vazut acolo si cu "cine s-au intalnit", fapt, pe care, o spun inca o data, eu nu l-am facut niciodata: n-am dat niciodata asemenea declaratii! O spun fara multa mandrie, probabil ca ma apara si firea mea "aroganta, megalomana", ca si statutul meu de scriitor foarte cunoscut si, nu ignor, poate si zelul sau "sarcina" unor ofiteli, in frunte cu acelasi Plesita, care in unele conversatii se arata fals amabil pentru a ma "neutraliza", cat de cat, probabil, sau pentru a ma impiedica sa ma aliez fatis cu Goma - pe care il primeam in casa (eu si Nichita, singurii, se pare, scriitori romani!) si pe care l-am dus in doua randuri la secretarul CC Burtica. Dupa ce acesta, Burtica, mi-a cerut, barbateste, pararea, despre "cazul Goma". Si care, in prezenta mea, i-a propus apoi lui P. Goma, cand am mers impreuna, sa scrie un articol despre drama recenta in acele zile, cutremurul din 4 Martie, articol ("reportajul" cum apare el in discutia mea telefonica cu Plesita) care a aparut pe prima pagina a revistei Romania literara si care, am aflat ulterior, a facut o "proasta impresie" vechii emigratii culturale de la Paris! Tot tov. Burtica i-a promis lui Goma ca-i publica un roman, dupa ce, in prezenta noastră, a telefonat la o editura unde era oprita o traducere a scriitorului, din Faulkner parca, si care a aparut a doua zi, inlesnindu-i traiul scriitorului care in vremea aceea vietuia muncind mai ales prin unele ateliere de pictori! In acelasi moment, de fata cu Goma, mie tov. Burtica mi-a promis ca mi se va publica romanul Bunavestire, anulandu-se sutele de obiectii ale cenzurii, iar lui Goma i-a facut aceeasi promisiune, de a-i publica o carte - Goma, de fapt, s-a si prezentat a doua zi cu manuscrisul unui roman - cu conditia, insa, sa nu-l mai atace direct pe seful statului. Dar Goma, dupa cateva saptamani, a dat din nou interviuri critice unor jurnalisti straini, mentionandu-l pe Ceausescu, iar Burtica si-a retras promisiunea facuta lui. Fata de mine, insa, el s-a tinut de cuvant, mi-a publicat romanul, la sugestia mea la o editura din Iasi; si a si platit pentru aceasta - ca si

pentru alte insubordonari probabil! - a fost exclus din aparatul CC, curand dupa aceasta! Iata, cateva din "colaborarile" lui Breban cu... nu stiu cine! Oare jurnalistii nabadaiosi de azi isi dau seama ca prezinta unele dintre aceste nume si fapte unor insi care nu au trait acele vremuri teribile, infricate si umilitoare la extrem, momente si ani in care unii dintre noi incercam nu numai sa supravietuim, dar si sa reinsufletim, sa dam o noua fata, valoare, precum si o minima demnitate literaturii si culturii romane, dupa anii sufocanti si criminali ai stalinismului?! Anii dusmanosi si distrugatori ai traditiei si valorilor comunitatii noastre, ani ai minciunii si ai grosolaniei propagande bolsevici, in care au fost calomniati, murdarite nume de ctitori ai culturii, ca Titu Maiorescu, Iorga sau Eugen Lovinescu, arestati sau exclusi din activitatea lor exemplara, insi ca V. Voiculescu, Lucian Blaga si G. Calinescu?! Nume pe care, impreuna cu scrierile lor, generatia noastra, zisa "saizeci", i-a repus in drepturi, la loc de cinsti!! Iata, domnii mei, pentru ce "fapte" este trimis Nicolae Breban in judecata! Vi se pare ca... s-a schimbat ceva in "noua noastra Romanie"? Coruptia grosolana a unor functionari publici, platiti cu salarii grase, functionari care, dupa ce "voteaza", in "consiliu", se grabesc sa arunce ziarelor si agentiilor de presa un nume, un autor, aflat in totala necunostinta de cauza, fara sa-l invite sau sa-l intrebe, aruncandu-i numele si opera de o viata (circa 15.000 de pagini din care s-au hrani cu putine generatii de lectori si mii si mii de cetateni romani din toate straturile sociale!) in forfota si tumultul nu totdeauna foarte curat al vietii publice si al presei "de informatii". Sau, nu cumva mai degraba, de "scandal"?! Oare, dupa doua decenii de la revolutie, mai avem noi nevoie de un scandal pentru a "informa"? Sa fie oare visata si presupusa democratie si demnitate a persoanei pe solul nostru romanesc inca deziderate de neatins?! Sau e oare acest primitivism civic un "blestem" al istoriei si al ființei noastre, urme ale fanariotilor si ale asa-zisului comunism? Nu - omul si autorul - cetateanul care sunt nu cred intr-un asemenea "blestem" si, ca si in ultimele mele texte, in nici un fel de fatalitate care ar apasa asupra noastră. Si pentru acest lucru, nu sunt din cale afara de indignat de ce mi se pune, grabit si cam grosolan, fara dovezi, in carca, incercat dupa cum se stie si "alte dati" cu samavolnicii ale puterii. E adevarat ca ma simt ispitit sa-i chem eu in fata instantei judiciare pe acesti "domni necunsociuti" (oare vechiul meu amic, poetul Mircea Dinescu a intins si el o mana?) sa explice public ce i-a impins, la sfarsitul carierei mele, sa ma astepte la venirea in tara, inca o data, cu aceste "flori otravite", cu aceste "flori ale raului"! Ce castiga domniile lor, dupa ce i-au murdarit si calomniat, post-mortem, pe marii scriitori care s-au numit Ion Caraion, Stefan Augustin Doinas sau pe carturarul ce purta numele lui Adrian Marino, publicat pe trei continente, inchis si umilit un deceniu si jumatate de romanii stalinisti? Ca si, recent, pe candidul poet si trubadur moldovean Cezar Ivanescu, care a vrut sa se lege "inca o data" cu lanturi in cladirea Uniunii Scriitorilor, dupa ce intreaga lui creatie si poezie fusesera ani lungi legata cu lanturi de o putere politica! Da, as fi ispitit sa cer sa mi se explice si mie ce castiga acesti domni sau cei care i-au incitat la "aceasta fapta", care, e drept, in primul ceas, m-a facut sa rad! Ce "castiga" ei, dar si noi,

atunci cand umilim si terfelim in ochii multimii, numele sacre ale creatorilor de valori, intr-un moment in care aspiram sa iesim inca o data, dupa decenii lungi de suferinta, in lume, recastigandu-ne, cum se spune, dreptul la stima si recunoastere a statelor vecine, europene! Acelasi, dintotdeauna, senin in spirit, Nicolae BREBAN. Paris, 9 aprilie 2011Sursa: <http://ideeaeuropeana.wordpress.com/> Aura Christi. Breban - colaborator al securitatii?Sursa: <http://blog.ideeaeuropeana.ro/breban-colaborator-al-securitatii-313.html><http://ideeaeuropeana.wordpress.com/>

Despre Fundatia Culturala Ideea Europeana

Fundatia Culturala Ideea Europeana / Editura Ideea Europeana Adresa postala: O.P. 22, C.P. 113, sector 1, Bucuresti, cod: 014780, Romania Tel./fax: 4021-212.56.92, 310.66.18fcideeaeuropeana@yahoo.com ; office@ideeaeuropeana.ro
<http://www.ideeaeuropeana.ro>

Andrei Potlog - Director
fcideeaeuropeana@yahoo.com
0212125692
FUNDATIA CULTURALA IDEEA EUROPEANA
<http://www.ideeaeuropeana.ro>